

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/37712 en 07/37713 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 26 oktober 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

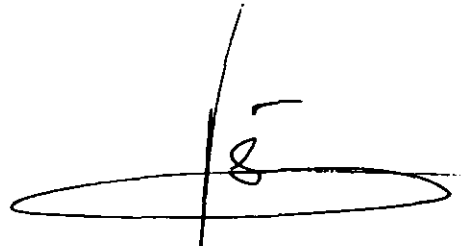
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

309-540.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Afdeling Bestuursrecht

te 's-Gravenhage

Aanvraag Awb 07/37713 BEPTDN A S1 en Awb 07/37712 BEPTDN A S1

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van 26 oktober 2007

inzake:

geboren

mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen:

—, geboren en

geboren

allen van Pakistaanse nationaliteit,
IND-dossiernummer: 0709-27-0025,

V-nummers:

verblijvende in het aanmeldcentrum Ter Apel,

verzoekster,

gemachtigde: mr. M.G.Th. Omtzigt, advocaat te Groningen,

tegen de Staatssecretaris van Justitie,

verweerder,

gemachtigde: mr. C. Gullen,

ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Verzoekster heeft op 26 september 2007 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 3 oktober 2007 afwijzend op de aanvraag beslist. Aan verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij beroepsschrift van 3 oktober 2007 heeft verzoekster beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder zaaknummer Awb 07/37712.

Bij verzoekschrift van (eveneens) 3 oktober 2007 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Het verzoek is geregistreerd onder zaaknummer Awb 07/37713.

Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en de wederpartij gezonden.

De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 19 oktober 2007. Verzoekster is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummers: Awb 07/37713 BEPTDN A S1 en Awb 07/37712 BEPTDN A S1

2

Motivering

Standpunten van partijen

Verzoekster heeft ter ondersteuning van haar asielrelaas het volgende naar voren gebracht. Verzoekster is Hindoe en afkomstig uit , waar ze werd gediscrimineerd vanwege haar geloof. Zo kon zij niet meer naar de tempel. Verzoekster en haar kinderen werden ook gediscrimineerd op school. Zij werden lastig gevallen en mishandeld door mensen die op de Taliban en Al Qaida leken en mannen met groene petten. Deze wilden hindoes bekeren tot moslims. Recent is haar man ontvoerd. Omdat ze voldoende geld had, heeft verzoekster samen met haar kinderen in augustus 2007 met behulp van een reisagent haar land van herkomst verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag in de aanmeldcentrum-procedure (AC-procedure) op grond van artikel 31 juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 afgewezen en dit als volgt gemotiveerd. Volgens verweerder ontbeert het asielrelaas positieve overtuigingskracht nu verzoekster ter staving van haar aanvraag toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag. Voorts heeft verzoekster tegenstrijdige verklaringen afgelegd over haar schoolperiode en de destijds vanwege haar geloof ondervonden discriminatie. Tevens heeft zij vage verklaringen afgelegd over de werkzaamheden van haar man. Verder heeft verzoekster vage en tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de huisbezoeken en de mishandelingen van haar en haar familieleden door de Taliban, Al Qaida en de mannen met de groene petten. Dat zij hiertegen 2 tot 3 keren aangifte heeft gedaan bij de autoriteiten is op geen enkele wijze geconcretiseerd en/of onderbouwd.

Ook heeft verzoekster vage en tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de recente ontvoering van haar man. Gelet hierop wordt het door verzoekster gepresenteerde feitencomplex niet geloofwaardig geacht. Aan de daaraan gekoppelde vrees voor vervolging van de zijde van moslimgroeperingen wordt evenmin geloof gehecht. Derhalve kon de aanvraag binnen achtenveertig procedures worden afgewezen.

Verzoekster stelt zich op het standpunt dat haar aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Verzoekster meent dat zij een plausibele verklaring heeft afgelegd voor de omstandigheid dat zij geen (reis)documenten heeft overgelegd. Verzoekster is een (vrijwel) ongeschoolde vrouw die zich ten tijde van haar vlucht in een afhankelijke positie bevond, niet gewend was te reizen, zich niet goed voelde tijdens de reis en de zorg had voor haar kinderen. Verweerder heeft onvoldoende rekening gehouden met het opleidingsniveau en de persoonlijke situatie van eiseres en haar ten onrechte het ontbreken van documenten en (reis)informatie tegengeworpen.

Subsidiair meent verzoekster dat haar asielrelaas voldoende positieve overtuigingskracht heeft om tot inwilliging van de aanvraag te komen en in elk geval rechtvaardigt dat haar aanvraag niet in de AC-procedure wordt afgedaan. Immers verzoekster behoort tot de Hindoe-bevolkingsgroep in Pakistan, die met ernstige beperkingen en discriminatie heeft te maken. Bovendien is de veiligheidssituatie van Hindoes in Pakistan slecht. Het relaas over haar persoonlijke situatie sluit hier op aan.

Verzoekster heeft aangegeven dat haar man is meegenomen door de Taliban, die hem kennelijk wilden dwingen zich bij hen aan te sluiten en moslim te worden. Zij vreesde dat ook haar kinderen een dergelijk lot zou overkomen.

Verzoekster is in het nader gehoor gevraagd over de verschillende problemen met verschillende soorten mannen, waardoor zij af en toe in de war is geraakt en niet precies wist over welke gebeurtenis de contactambtenaar met haar sprak. Ook is het voor haar heel moeilijk concrete data aan te geven, hetgeen het gesprek heeft bemoeilijkt.

Zaaknummers: Awb 07/37713 BEPTDN A S1 en Awb 07/37712 BEPTDN A S1

3

Over de personen die haar thuis hebben bezocht, kan zij, mits rustig ondervraagd, duidelijk aangeven dat het ging om twee soorten mensen, te weten de mannen van de mujaheddin/Taliban, die haar man ook hebben meegenomen en andere mannen met groene tulbanden, die godsdienstleraren waren en die hun huis meermalen hebben bezocht om hen onder druk te zetten de kinderen naar een koranschool te sturen.

Volgens verzoekster was de tijd in de AC-procedure volstrekt ontoereikend om het gehele gehoor door te nemen en op onduidelijkheden te corrigeren en verder toe te lichten. Aan verweerder is verzocht om de zaak niet in AC-procedure af te doen omdat verzoekster enerzijds behoort tot een uiterst kwetsbare bevolkingsgroep in Pakistan en anderzijds meer tijd nodig heeft om haar asielrelaas op correcte en duidelijke wijze te produceren. Ook is voor de rechtsbijstand onvoldoende tijd geweest om de zaak grondig te behandelen.

Beoordeling van het verzoek

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoekster is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Verweerder heeft (primair) het standpunt ingenomen dat het asielrelaas van verzoekster ongeloofwaardig is. Derhalve ziet de voorzieningenrechter zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid tot dit standpunt heeft kunnen komen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Zaaknummers: Awb 07/37713 BEPTDN A S1 en Awb 07/37712 BEPTDN A S1

4

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-opaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker, voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000 en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoekster verwijtbaar geen documenten ter staving van haar identiteit en nationaliteit heeft overgelegd. Dat verzoekster de geboorteakten van haar kinderen en de huwelijksakte heeft achtergelaten in haar land van herkomst en haar paspoort heeft afgegeven aan haar reisagent, kan niet afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reis- en asielrelaas. Niet gebleken is dat verzoekster zich in een acute vlucht-situatie bevond nu zij na de gestelde ontvoering van haar man nog vijf dagen zonder problemen in haar eigen woning heeft verbleven.

De verklaring van verzoekster dat zij slechts weinig opleiding heeft genoten en de zorg voor de kinderen had, is niet afdoende voor het ontbreken van documenten, nu van de vreemdeling, ongeacht zijn gestelde opleidingsniveau, in alle redelijkheid verwacht kan worden dat hij op de hoogte is van het belang van verweerder bij duidelijkheid omtrent deze documenten.

Verweerder heeft tevens in redelijkheid kunnen oordelen dat verzoekster onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute nu zij haar reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte grensoverschrijdingsdocument noch met enig ander indicatief bewijs en tevens niet in staat is gebleken gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven.

In hetgeen verzoekster overigens in beroep naar voren heeft gebracht, ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding voor de conclusie, dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reispapieren, documenten of bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan haar is toe te rekenen.

Gelet hierop heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 in redelijkheid aan verzoekster kunnen tegenwerpen. De door verzoekster alsnog in beroep overgelegde kopieën van diverse akten doen daar niet aan af.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoekster op evidente onderdelen van haar asielrelaas vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Verzoekster heeft dit standpunt in beroep niet of onvoldoende weergelegd. Ook heeft zij op niet geconcretiseerd en/of onderbouwd dat zij bescherming heeft gevraagd bij de autoriteiten tegen de gestelde gebeurtenissen, waarvan zij stelt het slachtoffer te zijn geworden.

Zaaknummers: Awb 07/37713 BEPTDN A S1 en Awb 07/37712 BEPTDN A S1

5

Samenvattend heeft verweerder redelijkerwijs kunnen concluderen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

Verzoeksters verwijzing naar de gang van zaken tijdens het nader gehoor leidt niet tot een ander oordeel, nu deze verwijzing door verzoekster op geen enkele wijze is geconcretiseerd, terwijl uit het rapport van nader gehoor niet valt op te maken dat zij op enigerlei wijze tekort is gedaan. De voorzieningenrechter verwijst daartoe naar pagina 16 van het nader gehoor van 1 oktober 2007, waarin staat vermeld dat verzoekster tevreden is over de manier waarop het gesprek is verlopen en dat zij de tolk goed heeft begrepen en goed heeft kunnen verstaan. De voorzieningenrechter stelt vast dat bij het gehoor een medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland aanwezig is geweest en dat deze heeft verklaard dat het gehoor goed is verlopen en daar geen opmerkingen over te hebben.

Niet is gebleken dat verweerder tot zijn conclusie kon komen, omdat er onvoldoende gelegenheid in de AC-procedure was voor het verlenen van adequate rechtbijstand. Uit hetgeen in de beroepsgronden inhoudelijk is aangevoerd, blijkt evenmin dat het feit dat de aanvraag in de AC-procedure is behandeld, heeft veroorzaakt dat verzoekster haar motieven voor het doen van een asielaanvraag onvoldoende duidelijk uiteen heeft kunnen zetten.

Mitsdien heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan de afgelegde verklaringen van verzoekster en het toerekenbaar niet overleggen van reisbescheiden en documenten de conclusie moet worden verbonden dat het asielrelaas ongeloofwaardig is, zodat aan een inhoudelijke beoordeling daarvan kon worden voorbij gegaan.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht in het kader van de AC-procedure afgewezen.

Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening dient als ongegrond te worden afgewezen. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoekster in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslist wordt als volgt.

Zaaknummers: Awb 07/37713 BEPTDN A S1 en Awb 07/37712 BEPTDN A S1

6

Beslissing

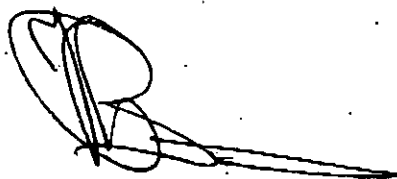
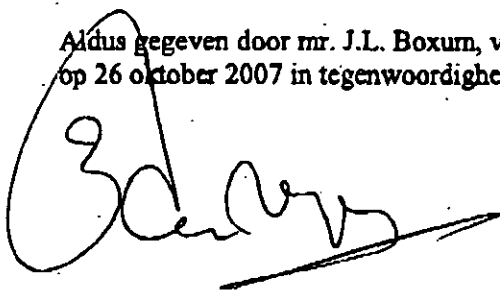
De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening, bekend onder zaaknummer Awb 07/37713, af;
- verklaart het beroep, bekend onder zaaknummer Awb 07/37712, ongegrond.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. J.L. Boxum, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken op 26 oktober 2007 in tegenwoordigheid van B. de Vogel, griffier.

Afschrift verzonden op: 26 OKT 2007

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Omtzigt & Schuringa Advocaten

mr. Maike G.Th. Omtzigt
mr. Thea H.G. Schuringa
advocaten en procureurs

Oude Boteringestraat 64
9712 GN Groningen
telefoon: 050 - 317 54 20
fax: 050 - 317 54 21

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 16113

2500 BC 's Gravenhage

per fax: 070- 365 13 80

inzake:

//MvJ

uw referentie nr.

Groningen,
1 november 2007

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
01 NOV 2007	
ZAAKNR.	200707640-1
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

4761-A

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij zend ik u per fax een hoger beroepschrift. Het origineel met bijlage zend ik u heden per gewone post.

Ik hoop u hiermee naar behoren te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

M.G.Th. Omtzigt

Omtzigt & Schuringa Advocaten

mr. Maike G.Th. Omtzigt
mr. Thea H.G. Schuringa
advocaten en procureurs

Oude Boteringestraat 64
9712 GN Groningen
telefoon: 050 - 317 54 20
fax: 050 - 317 54 21

Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 16113

2500 BC 's Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 NOV 2007	
ZAAKNR.	
SAK.	
BEHANDELD DO.	PAR.

inzake:

//MvJ

uw referentie nr.

Groningen,

1 november 2007

HOGER BEROEPSCHRIJF VREEMDELINGENZAKEN

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren , mede ten behoeve van haar twee
minderjarige kinderen geboren en
geboren , allen van Pakistaanse nationaliteit, wonende te
aan de , te dezer zake woonplaats kiezende te
Groningen aan de Oude Boteringestraat 64, ten kantoor van de advokate en procureur
Mr. M.G.Th. Omtzigt, die door haar als gemachtigde wordt gesteld en die bij deze
verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep;

Dat zij hierbij hoger beroep aantekent tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Assen, d.d. 26 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum, waarbij haar beroep tegen de beschikking van verweerder, de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (IND) d.d. 3 oktober 2007, ongegrond werd verklaard.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt betaald. Mr. M.G.Th. Omtzigt en mr. T.H.G. Schuringa vormen een samenwerkingsverband van twee zelfstandige praktijken. Zij aanvaarden geen aansprakelijkheid voor elkaars zaken.

2.

Appellante kan zich met de uitspraak niet verenigen en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1.

Appellante is afkomstig uit Pakistan en behoort tot de Hindoe bevolkingsgroep. Appellante heeft aangegeven dat zij vanwege haar afkomst veel problemen heeft ondervonden in Pakistan, die uiteindelijk hebben geleid tot de ontvoering van haar echtgenoot. Na de ontvoering van haar echtgenoot heeft zij met haar kinderen het land verlaten.

Appellante is een vrijwel ongeschoolde vrouw, die moeite heeft haar relaas gestructureerd te vertellen. Dit euvel manifesteerde zich ook tijdens haar horen in AC Ter Apel, waar zij haar aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend. Door de wijze waarop zij haar relaas moest doen heeft zij moeite gehad dit duidelijk en consistent te doen. Dit is ook gesignaleerd door een medewerker van VVN, die bij het gehoor aanwezig is geweest.

Appellante heeft in beroep aangevoerd, dat zij van mening is dat haar zaak zich niet voor afdoening in het AC leende, enerzijds omdat zij (onbetwist door verweerder) behoort tot een kwetsbare minderheidsgroep in Pakistan, die aantoonbaar veel problemen van de zijde van de moslim bevolking en autoriteiten in Pakistan ondervindt, en anderzijds omdat haar individueel asielerlaas op hetgeen in de openbare bronnen bekend is aansluit. Nader onderzoek naar haar asielmotieven dient derhalve zeer zorgvuldig te geschieden, en daarvoor leent zich de snelle afdoening in een AC niet.

In de uitspraak van de rechtbank Assen wordt ten onrechte gesteld dat afdoening van haar zaak in het AC wel op voldoende zorgvuldige wijze kon plaatsvinden, omdat het asielerlaas van appellante onvoldoende positieve overtuigingskracht had. Ten onrechte heeft de rechtbank juist geen rekening gehouden met het feit dat appellante in haar nader gehoor wel degelijk problemen heeft ondervonden haar relaas duidelijk en helder te doen, en onvoldoende tijd in het AC heeft gehad om aan verweerder een nadere toelichting op haar verklaringen te geven. Daartoe wordt opgemerkt dat bij de rechtbank

3.

is overgelegd een verslag van bijwoning van het nader gehoor van een medewerker van VVN, waarin deze al melding maakt van de vrees dat het gehoor onduidelijkheid kan veroorzaken door de voor appellante soms onbegrijpelijke wijze van vragen stellen, en het feit dat voor de nabespreking van het nader gehoor en het schrijven van de zienswijze op het voornemen in het AC voor de rechtsbijstand onvoldoende tijd was. Aangegeven is, dat al tijdens de nabespreking van het gehoor een mededeling kwam dat de zienswijze binnen 15 minuten gereed diende te zijn, zodat het gesprek met appellante abrupt moest worden beëindigd, en halsoverkop een summiere zienswijze moest worden ingediend. Vrijwel onmiddellijk daarna werd de beschikking in de zaak door de IND gemaakt en uitgereikt aan appellante, zodat ook niet later alsnog de gelegenheid bestond het gesprek voort te zetten en onduidelijkheden op grondige wijze te corrigeren en te verduidelijken. De rechtbank heeft deze informatie niet bij de beoordeling van de vraag of de AC procedure zorgvuldig is geweest betrokken. Appellante stelt zich op het standpunt dat voor een zorgvuldige AC procedure evenzeer noodzakelijk is dat appellante met de rechtsbijstand zorgvuldig verweer kan voeren tegen een voornemen tot afwijzing van de aanvraag. Dit is door de rechtbank niet onderkend.

Op grond van bovenstaande handhaaft appellante haar hoger beroep en verzoekt zij u de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Assen d.d. 26 oktober 2007 te vernietigen.

Groningen, 1 november 2007

Mr. M.G.Th. Omtzigt